

DOKTORAND: Antoine de Bengy Puyvallée
GRAD: Philosophiae doctor
FAKULTET: Det samfunnsvitenskapelige fakultet
INSTITUTT: Institutt for statsvitenskap
FAGOMRÅDE: Statsvitenskap/Internasjonale relasjoner
VEILEDERE: Katerini T. Storeng og Olav S. Stokke
DISPUTASDATO: XXXX

AVHANDLINGENS TITTEL: The rise of public-private partnerships as agents of global governance. The case of pandemic preparedness and response

Et kort sammendrag settes inn her. Informasjon om doktoranden og sammendraget skal totalt være på maksimum én side (font: Georgia, 11 pt). For å se rutenettet i tabellen, klikker du "Oppsett" – "Vis rutenettlinjer" fra toppmenyen i Word.

Pandemipartnerne

Covid-19 pandemien var en global krise som følgelig krevde globalt samarbeid. Denne avhandlingen analyserer denne avgjørende rollen av offentlig-private partnerskap under pandemien og hvordan over tid de har blitt mektige globale organisasjoner.

Offentlig-privat partnerskap tok en ledende rolle i den globale responsen til covid-19 pandemien. Dette var uventet da mange av globale helsefond ble etablert som mindre institusjonaliserte nettverk mellom private og offentlige aktører for å møte helseutfordringer i lavinntektsland. Covid-19 pandemien viste derimot at partnerskapene har utviklet seg til å bli mektige organisasjoner.

Antoine de Bengy Puyvallée sporer hvordan denne utviklingen har skjedd under pandemien og over tid.

Denne avhandlingen analyserer politikken bak ACT-A og COVAX, som ble etablert i 2020 for å fremme en solidarisk tilnærming til pandemiresponsen. Norge donerte 6,5 milliarder kroner til initiativet. Avhandlingen forklarer hvordan ACT-A og COVAX bare i mindre grad klarte å balansere den globale skjevfordelingen i vaksinetilgang.

de Bengy Puyvallée viser at offentlig-private partnerskap har hatt et autoritetssprang gjennom krisen og en byråkratiseringsprosess. Dette har ført til at partnerskapene har klart til å utvide mandater, sikre mer forutsigbar givestøtte og i økende grad samarbeide med hverandre.

Han avdekker at sekretariater i partnerskapene i økende grad unngår kontrollmekanismer og stiller derfor spørsmål ved om disse organisasjonene er tilstrekkelig ansvarliggjort. Han reflekterer også over hvordan dette skiftet i maktbalansen påvirker Verdens helseorganisasjon koordineringsevne i global helse.